

4. Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) 2016/161 vykládán v tom smyslu, že čárový kód, který obsahuje jedinečný identifikátor ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2016/161, musí být vytištěn přímo na obale, tedy umístění jedinečného identifikátoru formou dodatečné vnější nálepky na vnějším originálním obalu souběžným distributorem není v souladu s čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) 2016/161?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/161 ze dne 2. října 2015, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES stanovením podrobných pravidel pro ochranné prvky uvedené na obalu humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 32, 9.2.2016, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 27. března 2020 Litevskou republikou proti rozsudku
Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 22. ledna 2020 ve věci T-19/18, Litva v. Komise**

(Věc C-153/20 P)

(2020/C 215/28)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Litevská republika (zástupci: R. Dzikovič, K. Dieninio, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Česká republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 22. ledna 2020, Litva v. Komise (T-19/18, EU:T:2020:4), kterým byla zamítnuta žaloba Litevské republiky ze dne 19. ledna 2018 na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2017/2014 ze dne 8. listopadu 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV),
2. na základě důvodů kasačního opravného prostředku vrátil věc Tribunálu, nebo rozhodl ve věci sám a vydal konečné rozhodnutí o zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2017/2014 ze dne 8. listopadu 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV),
3. uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Litevská republika uvádí na podporu svého návrhu na zrušení rozsudku vydaného Tribunálem ve věci T-19/18 (dále jen „napadený rozsudek“) tyto důvody kasačního opravného prostředku:

- 1) nesprávný výklad čl. 24 odst. 1 nařízení č. 65/2011 ⁽¹⁾ a porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož Tribunál ve svých úvahách věnovaných v bodech 61 až 80 napadeného rozsudku kritériím uplatňovaným na ověření kvality MSP navrhovatelů jasně a jednoznačně nevysvětlil důvody svého rozhodnutí,

- 2) porušení čl. 256 odst. 2 SFEU a zásady právní jistoty, jelikož Tribunál zaujal v bodech 81 až 90 napadeného rozsudku ohledně účinnosti *dohledu nad projekty klasifikovanými jako rizikové projekty* odlišný postoj od postoje Soudního dvora v dřívějších podobných věcech, jakož i nesprávné posouzení důkazů, jelikož jsou skutková zjištění v bodech 88 až 92 napadeného rozsudku nepřesná,
- 3) nesprávný výklad článku 26 nařízení č. 65/2011 a zkreslení důkazů, jelikož úvahy Tribunálu v bodech 178 až 188 napadeného rozsudku ohledně *kritérií hodnocení kvality kontroly na místě* obsahují rozpory a Tribunál nepřipustným způsobem rozšířil použití článku 26 nařízení č. 65/2011, a jelikož se Tribunál v bodech 181 až 191 dopustil nesprávného posouzení důkazů,
- 4) porušení článků 263 a 256 SFEU a nesprávné posouzení důkazů, jelikož Tribunál v bodech 195 až 2012 napadeného rozsudku neověřil, zda byly informace Komise týkající se *nedostatečnosti kontrol výdajů na projekty* přesné, spolehlivé a koherentní, což vede k tomu, že je přezkum zákonnosti rozhodnutí Komise stížen vadou.

(¹) Nařízení Komise (EU) č. 65/2011 ze dne 27. ledna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova (Úř. věst. L 25, 28.1.2011, s. 8).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom (Spojené království) dne 6. dubna 2020 – Zipvit Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-156/20)

(2020/C 215/29)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Zipvit Ltd

Odpůrný: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předběžné otázky

1. Pokud (i) správce daně, dodavatel a podnikatel, který je osobou povinnou k dani, na základě nesprávného výkladu evropských právních předpisů o DPH posoudí plnění, na které se uplatní běžná sazba daně, jako osvobozené od DPH, přičemž (ii) smlouva uzavřená mezi dodavatelem a podnikatelem stanoví, že cena za plnění je uvedena bez DPH a v případě, že by se DPH stala splatnou, ponese náklady této DPH podnikatel, a (iii) dodavatel nepožadoval a již nemůže požadovat zaplacení dodatečné DPH, kterou má zaplatit podnikatel, a (iv) správce daně nemůže, popř. již nemůže (v důsledku promlčení) požadovat po dodavateli odvod DPH, která měla být odvedena, má směrnice (¹) za následek, že skutečně zaplacená cena představuje částku, která zahrnuje vyměřovací základ bez daně i DPH z tohoto základu, takže podnikatel může uplatnit nárok na odpočet daně na vstupu podle čl. 168 písm. a) směrnice jakožto DPH, která byla z titulu tohoto plnění ve skutečnosti „odvedena“?